

Dosarul nr. 3ra-1306/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – N. Mazur
Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Moscovski,
în cauza civilă la acțiunea lui Valeriu Moscovski împotriva Instituției
Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la îngădirea dreptului de acces la
informație, repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei din data de 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Valeriu Moscovski, s-a menținut
hotărârea din data de 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 03 aprilie 2017 Valeriu Moscovski a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Camerei Înregistrării de Stat, actual Instituția Publică „Agenția Servicii
Publice” (în continuare IP „Agenția Servicii Publice), prin care a solicitat
invalidarea deciziei Camerei Înregistrării de Stat de refuz să îi acorde informații,
exprimat sub forma unei scrisori din 01 martie 2017 numărul 05M336, obligarea
Camerei Înregistrării de Stat să-i ofere informațiile solicitate cu privire la temeiul
înregistrării Întreprinderii de Stat „Centaur” (în continuare ÎS „Centaur”), cauza
înregistrării acesteia fără bunuri imobile și fără drepturi asupra unor bunuri imobile
și repararea prejudiciului cauzat în mărimea sumei medii acordate în cazurile de
îngădire a dreptului de acces la informație.

În motivarea acțiunii a invocat că în rezultatul verificării bazei de date
electronice a aflat că ÎS „Centaur” nu dispune de careva bunuri imobile sau careva
drepturi asupra bunurilor imobile ce aparțin întreprinderii.

În scopul obținerii informației despre ÎS „Centaur” a solicitat de la Camera
Înregistrării de Stat informație privind cauza înregistrării ÎS „Centaur” și cauza
omisiunii Camerei Înregistrării de Stat de a reacționa la încălcarea legislației,
comisă de ÎS „Centaur” la data înregistrării.

Prin răspunsul nr. 05M39 din 12 ianuarie 2017 Camera Înregistrării de Stat l-a informat că întreprinderea vizată a fost înregistrată la 26 noiembrie 1992, conform actelor de constituire, cu un fond de constituire alocat de către fondator în mărime de 60 mii ruble. Consideră reclamantul că informația nu a fost eliberată pe deplin.

Valeriu Moscovschi a solicitat pe cale extrajudiciară repetat informația privind temeiul înregistrării ÎS „Centaur” și cauza înregistrării acesteia fără bunuri imobile și fără drepturi asupra a careva bunuri imobile, dar nu a fost mulțumit de răspunsul primit la cererea prealabilă.

Astfel, în opinia acestuia, prin răspunsurile incomplete a fost lezat în dreptul de acces la informație și este îndreptățit, prin prisma Legii cu privire la accesul la informație de a înainta prezenta acțiune.

Prin hotărârea din data de 14 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea depusă de către Valeriu Moscovschi împotriva IP „Agenția Servicii Publice” privind îngrădirea dreptului de acces la informație și repararea prejudiciului cauzat. (f.d. 39, 44-47)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 25 aprilie 2018 a respins apelul declarat de către Valeriu Moscovschi, a menținut hotărârea din data de 14 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 66,67-76)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 25 iulie 2018 Valeriu Moscovschi a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să elibereze informația, repararea prejudiciului cauzat în mărimea sumei medii acordate în cazurile de îngrădire a dreptului de acces la informație, încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” a sumei de 10 000 euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin îngrădirea dreptului de acces la informație. (f.d. 79-81)

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, prin ce l-a lipsit de dreptul la un proces echitabil, ori IP „Agenția Servicii Publice” nu a răspuns la solicitarea acestuia și anume care a fost temeiul înregistrării ÎS „Centaur” și cauza înregistrării întreprinderii fără bunuri imobile și fără drepturi asupra unor bunuri imobile.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 25 aprilie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Recursul declarat de către Valeriu Moscovschi la 25 iulie 2018 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Valeriu Moscovschi, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu

pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Valeriu Moscovschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valeriu Moscovschi, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Valeriu Moscovschi, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas